

16/6/2015

לכבוד:

מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב

הנדון: מענה לפרסום טיוטת כללי המים (קביעת תנאים ברישיון) (תיקון מספר 2), התשע"ה – 2015,
לכללי המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס. 2), התשע"ה – 2015 ולכללי
המים (תעריפי מים שמספקים ספקים מקומיים) (תיקון), התשע"ה – 2015

שלום רב,

להלן התייחסותנו לטיטת הכללים שבנדון כפי שפורסמו באתר הרשות הממשלתית למים ולביוב (להלן: רשות המים / הרשות) ביום 4/6/15. יש לציין כי מחד ברורה לנו הבהילות בהגשת התייחסות לטיטת כללים אלו לצורך עדכון תעריפי המים במועד הקרוב, אך מנגד הזמן הקצר שניתן להעמקה בסעיפי הכללים עלול להביא ל"פספוס" של נקודות משמעותיות ולפגוע ביכולת יישום הכללים בפועל.

התייחסות עקרונית:

סוגיית הגינון הציבורי הינה אחת הסוגיות הדורשות אסדרה במסגרת תהליך האסדרה הכללית הנערכת למגזר הכפרי-התיישבותי-חקלאי. אין לעכב אסדרת מרכיב זה, אך אנו מדגישים כי מדובר בצעד אחד מבין מספר צעדים נדרשים לביצוע בדחיפות. כפי שציינו בהתייחסותינו לתיקון הקודם בכללי המים (קביעת תנאים ברישיון), שהוגשה על ידינו ביום 7/6/15, הן סוגיית קביעת המרווח הכספי לפעילות אספקת המים (ובכללה עריכת סקר הנכסים) והן סוגיית מבנה הספקים והפעלת התשתיות המשותפות לאספקה הביתית והחקלאית הינן סוגיות ליבה הדורשות התקדמות מיידית.

לעניין המתווה הנוכחי לסוגיית הגינון הציבורי, ותוך תמיכה בקידום מתווה זה, ברצוננו להעיר כי בשונה מן הקיבוצים, בהם מרבית הגינון ביישוב הינו גינון ציבורי, במושבים מרבית הגינון אינו ציבורי. המטרה של שימור אחוזי הנוי במגזר הכפרי אינה מקבלת מענה משמעותי בהקשר זה במושבים.

כמו-כן, יש להעיר ולהדגיש כי המרכיב של השקיית הגינון הפרטי במושבים הופך צרכנים אלו לבעלי שיעור צריכה גבוה של מים בעלויות הגבוהות. שיעור זה גבוה משמעותית מן השיעור הקיים בקרב צרכני תאגידי המים והביוב. לגבי היקף הפער, נתוני הצריכה המפורסמים באתר רשות המים אינם קוהרנטיים לנתונים הקיימים בתחשיבי התעריפים המפורסמים גם הם באתר, אך ניתן להעריכו בלפחות 20%. פער שכזה משקף פער ממוצע תעריפי של מעל ל-1 ש"ח למ"ק מול העלות המקבילה בתאגידי המים והביוב.

התייחסות לגוף טיוטת הכללים:

א. סעיף 1 לכללים, "הגדרות":

הגדרת "גן ציבורי" – כללי המים (השימוש במים באזור קיבוצ), תשל"ו-1976 מציגים הגדרה לגיבון ציבורי. "גיבון ציבורי" – גן הנמצא בבעלותה או בהחזקתה של רשות מקומית, רשות ממלכתית או רשות ציבורית אחרת.

i. לאור השוני הדק בין ההגדרה המוצעת להגדרה הקיימת בכללי הקיבוצ – אנו מבקשים להבהירו.

ii. לחילופין, נבקש לאמץ את ההגדרה הקיימת בכללי הקיבוצ.

הגדרת "רשות מקומית" –

i. הגדרה זו איננה עולה בקנה אחד עם הדרישות המוצגות בהמשך הכללים:

(1) סעיף 2.א.4. מציג רשות מקומית כקיבוץ או מושב.

(2) הגדרת מושב וקיבוץ בכללים אלו קובעת כי הם אגודה שיתופית.

(3) אגודה שיתופית זו היא גם בעלת רישיון האספקה – ספק המים.

(4) לפיכך, תחת ההגדרות הללו סעיפים 2.א.4, 2.ב.3 וסעיף 3 המגדירים את יחסי

ההתחשבות בין הספק והרשות המקומית מציגים את אותה הישות בשני כובעים

שונים.

ii. אם הכוונה היא שצרכן המים לגיבון הציבורי בקיבוץ ובמושב הינו הועד מקומי, הרי שיש

להוסיף להגדרת הרשות המקומית אמירה ברורה כי "לעניין מושב או קיבוץ, ישמש הועד

המקומי כרשות המקומית לעניין כללים אלו".

ב. סעיף 2.א.4. לכללים, "קביעת רשות מקומית זכאית":

סעיף קטן זה בעייתי ביותר לקיבוצים השיתופיים אשר אינם גובים בצורה פרטנית מחבריהם את דמי המים אך עומדים מול כלל עלויות המים ברמה הקהילתית כשם שמתנהלים שאר תחומי חייהם הקיבוציים.

בעוד הדרישה למכירת מי הגיבון הציבורי בתעריפים הנקבעים ע"י רשות המים והצגת אישור לגבייה אקטיבית של דמי המים נראית סבירה, דרישה שכזו לגבי המים הביתיים נראית כבלתי סבירה לחלוטין ובלתי ניתנת לביצוע בקיבוצים שכאלו.

ג. סעיף 6.ב. לכללים, "תחולה והוראות מעבר":

קביעת הכמות המוכרת לגיבון ציבורי לשנת 2015-

i. לא ניתן לבסס את קביעת הכמות הפרטנית ליישובים על נתוני הצריכה המדווחים לשנת 2014 משתי סיבות:

- (1) קיימים יישובים רבים אשר נכון לשנת 2014 ולאור הכללים שהיו ידועים דאז (ללא הטבה למי הגיבון) ביצעו "הפרדת מדידה חלקית" בלבד ולפיכך לא קיימים לגביהם נתוני צריכה של מי הגיבון הציבורי לשנת 2014.
- (2) קיימות טעויות דיווח לא מעטות בדיווחים עצמם.

ii. אנו מבקשים כי הכמות המוכרת לגיבון ציבורי לשנת 2015 תקבע כאחת משתי החלופות הבאות:

- (1) הכמות אשר דווחה ע"י הרשות המקומית והוכרה ע"י רשות המים לשנת 2014.
- (2) במידה ומדובר בישוב המוזכר ב.i.(2) לנייר זה (הפרדת מדידה חלקית) או במידה ויטען היישוב כי נפלה טעות מהותית בדיווח הכמות לשנת 2014 וינמק טעות זו, תקבע כמות נורמטיבית אשר תבוסס על טבלת "הצריכה המשקפת שימוש יעיל במים" המצורפת כתוספת השלישית לכללים.

iii. יש להבהיר כי מדובר **בכל הכמות השנתית** המוכרת לשנת 2015 ולא בחלקה היחסי ממועד פרסום כללים אלו או ממועד קביעתה כ"רשות מקומית זכאית".

iv. אנו מבקשים להאריך סעיף זה לכללים (6.ב.) גם עבור שנת 2016 על מנת לאפשר היערכות ראויה של היישובים וביצוע ההתאמות הנדרשות. אנו משוכנעים כי הארכת משך תקופת המעבר יאפשר גם לרשות המים את ביצוע הפעילויות הנדרשות ממנה בצורה הטובה ביותר. הכוונה היא כי יישוב אשר לא יעמוד בתנאי הזכאות בשנת 2015 אך יעמוד בהם במהלך שנת 2016 תוכר לו כמות שנתית מלאה עבור שנת 2016.

ד. התוספת לכללים – טבלת כמויות השקיה:

לאור פרק הזמן הקצר הניתן להתייחסות אנו מבקשים אורכה להתייחסות לטבלה זו. אנו מודעים לכך שלפחות באזור אילת והערבה קיימת בעייתיות עם הכמות המוכרת למדשאות אך מבקשים כאמור אורכה להשלמת בחינה ארצית של הנושא.

התייחסות נוספת לעניין היטלי ההפקה:

היטלי הפקה:

ע"פ סקר הצריכה לשנת 2013, כ-25% מן הצריכה הביתית במגזר הכפרי-התיישבותי-חקלאי מופקת בהפקה עצמית ואינה נרכשת מחברת מקורות.

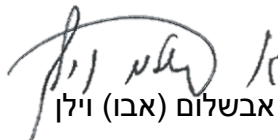
i. יש להחיל את ההטבה המגולמת בכללים מוצעים אלו גם עבור צרכני ההפקה העצמית. החלה זו תבוצע על ידי הגשת השינויים הנדרשים בתוספת השניה לחוק המים בוועדת

הכספים של הכנסת מיידית וללא קשר לתיקונים אחרים שהרשות מבקשת לקבוע בהיטלי ההפקה. באופן זמני ניתן להחילה על ידי התאמת הכמויות המוכרות לספקים אלו לצורך הגיון הציבורי, כך שהתשלום לא יעלה על זה שנקבע לצרכני מקורות.

ii. יש להבהיר כי ככל שישנם ישובים אשר בהם מתקיימת אספקה מעורבת ממקור עצמי ומחברת מקורות – יש לשייך את הכמות המוכרת לגיון הציבורי למקור המים בו ניתן להחיל את ההטבה באופן מיידית.

נבקש להיות מוזמנים לדיוני השימוע מול רשות המים ומול מועצת הרשות לכשיקבעו.

בכבוד רב,

אבשלום (אבו) וילן

מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל

